

Воробйова О. С.,

науковий керівник — **Гуторов А. О.,** к.е.н., ст. викл.,
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця, м. Харків

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ АПК

У сучасному аграрному секторі виникають складні виробничі відносини, певна система земельних відносин власності у процесі виробництва сільськогосподарської продукції, її розподілу, обміну та використання.

Важливу роль у виробництві сільськогосподарської продукції відіграє АПК, що є єдиною цілісною виробничо-економічною системою, яка охопила ряд галузей національної економіки, спеціалізованих на виробництві продовольства. Головне завдання, що стоїть перед галузями АПК, — це зростання сільськогосподарського виробництва, надійне забезпечення країни продуктами харчування та сільськогосподарською сировиною, об'єднання зусиль усіх галузей комплексу для одержання високих кінцевих результатів.

Проте зміцненню конкурентоспроможності продукції АПК перешкоджають такі чинники: 1) низький рівень розвитку фінансово-кредитної системи; 2) відсутність галузевих кооперативних банків; 3) нерозвиненість сфери страхування кредитних та виробничих ризиків; 4) нерозвиненість інфраструктури АПК; 5) низький рівень спеціалізації функціонуючих господарств тощо [1].

Однією з ключових проблем агропромислового виробництва України досі є низький ступінь освоєння підприємствами сучасних інноваційних технологій, через що у галузі автоматично унеможливується процес зниження собівартості сільськогосподарської продукції та зростання її якості і безпечності, які б відповідали міжнародним стандартам. Сучасні інновації не є елементарними феноменами, а досить складною самоорганізуючою системою, яка передбачає внутрішні і зовнішні взаємодії. Отже, між процесом створення й упровадження новітніх технологій та системою самоорганізації й саморозвитку виробництва існує тісний кореляційний зв'язок. Можливим варіантом виходу з нинішнього кризового стану може стати перехід аграрного виробництва від галузевої форми розвитку до іншої конкурентної, в якій би відбувався процес взаємодії вільних ринкових сил згідно з принципом самоорганізації [2].

Основними напрямками подолання даних проблем є: 1) збільшення експортного потенціалу вітчизняних виробників сільськогосподарської продукції; 2) налагодження сучасної інфраструктури аграрного ринку за допомогою створення інфраструктури для консалтингу, навчання та підвищення кваліфікації фермерів і сільськогосподарських спеціалістів; 3) посилення кооперації виробників сільськогосподарської продукції; 4) налагодження співпраці між виробниками сільськогосподарської продукції та дослідними установами через: фінансування з державного бюджету наукових досліджень, підготовки та підвищення кваліфікації кадрів для виробничої і соціальної сфери села, інформаційно-консультаційного обслуговування, стимулювання розвитку територіально-виробничих та агротехнічних комплексів виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції, а також впровадження нових технологій [3]; 5) створення спеціалізованих банків для кредитування сільськогосподарських підприємств на пільгових засадах.

Список використаної літератури

1. *Бабенко А.* Державне регулювання та підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору / А. Бабенко // Економіка АПК. — 2008. — №5. — С. 85–88.
2. *Бородіна О.* Сільський розвиток в Україні: проблеми становлення / О. Бородіна, І. Прокопа // Економіка України. — 2009. — №5. — С. 59–67.
3. *Ульянченко О.В.* Конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств та стратегічні аспекти її формування / О. В. Ульянченко, Л. А. Євчук, І. В. Гуторова. — Х.: Віровець А. П.; «Апостроф», 2011. — 340 с.

Галій В. Г.,

*Науковий керівник — Заїка С. О., старший викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка, м. Харків*

ВИРОБНИЦТВО ТА ЕКСПОРТ ЗЕРНА В УКРАЇНІ

Розвиток виробництва зерна є важливим джерелом формування добробуту сільських товаровиробників і визначальним фактором конкурентоспроможності вітчизняного аграрного сектору в